

RESUMÉ AF KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 8. maj 2014

om en fusions forenelighed med det indre marked og EØS-aftalen**(Sag M.6905 — INEOS/Solvay/JV)**

(meddelt under nummer C(2014) 2984 final)

(kun den engelske udgave er autentisk)**(EØS-relevant tekst)**

(2014/C 407/06)

Den 8. maj 2014 vedtog Kommissionen en afgørelse i en fusionssag efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ⁽¹⁾, særlig forordningens artikel 8, stk. 2. En ikke-fortrolig, og eventuelt midlertidig, version af afgørelsens fulde ordlyd kan findes på sagens autentiske sprog på Generaldirektoratet for Konkurrencens websted med følgende adresse: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html/

I. INDLEDNING

1. Den 16. september 2013 modtog Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 (»fusionsforordningen«) ⁽²⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved INEOS AG (»INEOS«, Schweiz) og Solvay SA (»Solvay«, Belgien), samlet omtalt som de »anmeldende parter«, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 3, stk. 4, i fusionsforordningen erhverver fælles kontrol med et nyetableret joint venture-selskab, ved overførsel af aktiver ⁽³⁾.

II. PARTERNE OG TRANSAKTIONEN

2. INEOS er moderselskab i en koncern bestående af selskaber, der beskæftiger sig med fremstilling af petrokemikalier og specialkemikalier samt olieprodukter. Dets datterselskab, INEOS ChlorVinyls, er en europæisk producent af chloralkaliprodukter og leverandør af polyvinylchlorid (»PVC«).
3. Solvay er moderselskab i en koncern bestående af selskaber, der er internationalt aktive inden for forskning, udvikling, produktion, markedsføring og salg af kemikalier og plast. SolVin er en europæisk leverandør af PVC-harpiks og kontrolleres af Solvay med en ejerandel på 75 % (minus én aktie), mens de resterende 25 % (plus én aktie) ejes af BASF. I det følgende anvendes navnene Solvay og SolVin til at angive det samme koncernselskab.
4. Den 6. maj 2013 underskrev de anmeldende parter en hensigtserklæring om at samle deres europæiske chlorvinylaktiviteter og dermed forbundne aktiviteter i et joint venture-selskab, hvorved hver af parterne vil opnå en ejerandel på 50 % (»transaktionen«). Hensigtserklæringen indeholder bestemmelser om udtrædelsesordninger, hvorefter INEOS erhverver Solvays 50 % andel i joint venture-selskabet. Udtrædelsesordningerne skal sættes i værk mellem tre og seks år efter oprettelsen af joint venture-selskabet, hvorefter INEOS bliver ene-ejer af selskabet. INEOS bliver under alle omstændigheder ene-ejer af joint venture-selskabet seks år efter dets oprettelse. Transaktionen blev offentliggjort den 7. maj 2013.
5. Efter Kommissionens opfattelse udgør transaktionen ifølge betingelserne i hensigtserklæringen en fusion som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i fusionsforordningen og modsvarer et joint venture-selskab, som varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i fusionsforordningen.

III. EU-DIMENSION

6. Summen af de pågældende virksomheders samlede globale omsætning udgjorde mere end 5 000 mio. EUR i 2011. Hver enkelt af dem har en omsætning i EU på over 250 mio. EUR, og de opnår ikke over to tredjedele af deres samlede omsætning i EU i én og samme medlemsstat. Transaktionen har derfor en EU-dimension.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Med virkning fra den 1. december 2009 er der med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»traktaten«) foretaget visse ændringer, bl.a. er »Fællesskabet« blevet erstattet med »Unionen« og »fællesmarkedet« med »det indre marked«. Terminologien i traktaten anvendes i dette resumé af udkastet til afgørelse.

⁽³⁾ Offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* C 273 af 21.9.2013, s. 18.

IV. SAGSFORLØB

7. Kommissionen gav på basis af resultaterne af markedsundersøgelsen i første fase udtryk for alvorlig tvivl om transaktionens forenelighed med det indre marked og vedtog den 5. november 2013 en afgørelse om at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra c), i fusionsforordningen. Den 22. november 2013 fremsendte de anmeldende parter deres skriftlige bemærkninger til afgørelsen efter artikel 6, stk. 1, litra c).
8. Den 18. november 2013 blev fristen for vedtagelsen af en endelig afgørelse i sagen på de anmeldende parters begæring forlænget med 10 arbejdsdage.
9. Den 21. januar 2014 vedtog Kommissionen en klagepunktsmeddelelse, som der efterfølgende blev givet adgang til. De anmeldende parter svarede på klagepunktsmeddelelsen den 5. februar 2014.
10. Der blev den 5. februar 2014 fremsendt en sagsfremstillingsmeddelelse til de anmeldende parter. De anmeldende parter svarede på sagsfremstillingsmeddelelsen den 12. februar 2014.
11. Den 10. februar 2014 blev der på de anmeldende parters begæring afholdt en mundtlig høring.
12. Den 13. februar 2014 forlængede Kommissionen efter aftale med de anmeldende parter fristen for vedtagelsen af den endelige afgørelse med 10 arbejdsdage.
13. Den 27. februar 2014 fremsendte de anmeldende parter et første sæt foranstaltninger (»tilsagnene af 27. februar 2014«). Disse tilsagn var ikke omfattet af markedstest og blev erstattet af et sæt reviderede tilsagn fremsendt den 7. marts 2014, hvilket udløste en automatisk forlængelse af fristen for vedtagelsen af en endelig afgørelse i sagen med yderligere 15 arbejdsdage. Disse foranstaltninger blev efterfølgende ændret den 10. og 11. marts 2014 (»tilsagnene af 11. marts 2014«).
14. Der blev den 12. marts 2014 iværksat en markedstest med henblik på at vurdere, om de ændrede foranstaltninger ville være tilstrækkelige til at modvirke de konkurrencemæssige problemer, som Kommissionen havde afdækket.
15. Den 13. april 2014 fremsendte de anmeldende parter et endeligt sæt reviderede tilsagn med yderligere forbedringer.
16. Det Rådgivende Udvalg drøftede den 22. april 2014 udkastet til afgørelse og afgav en positiv udtalelse.

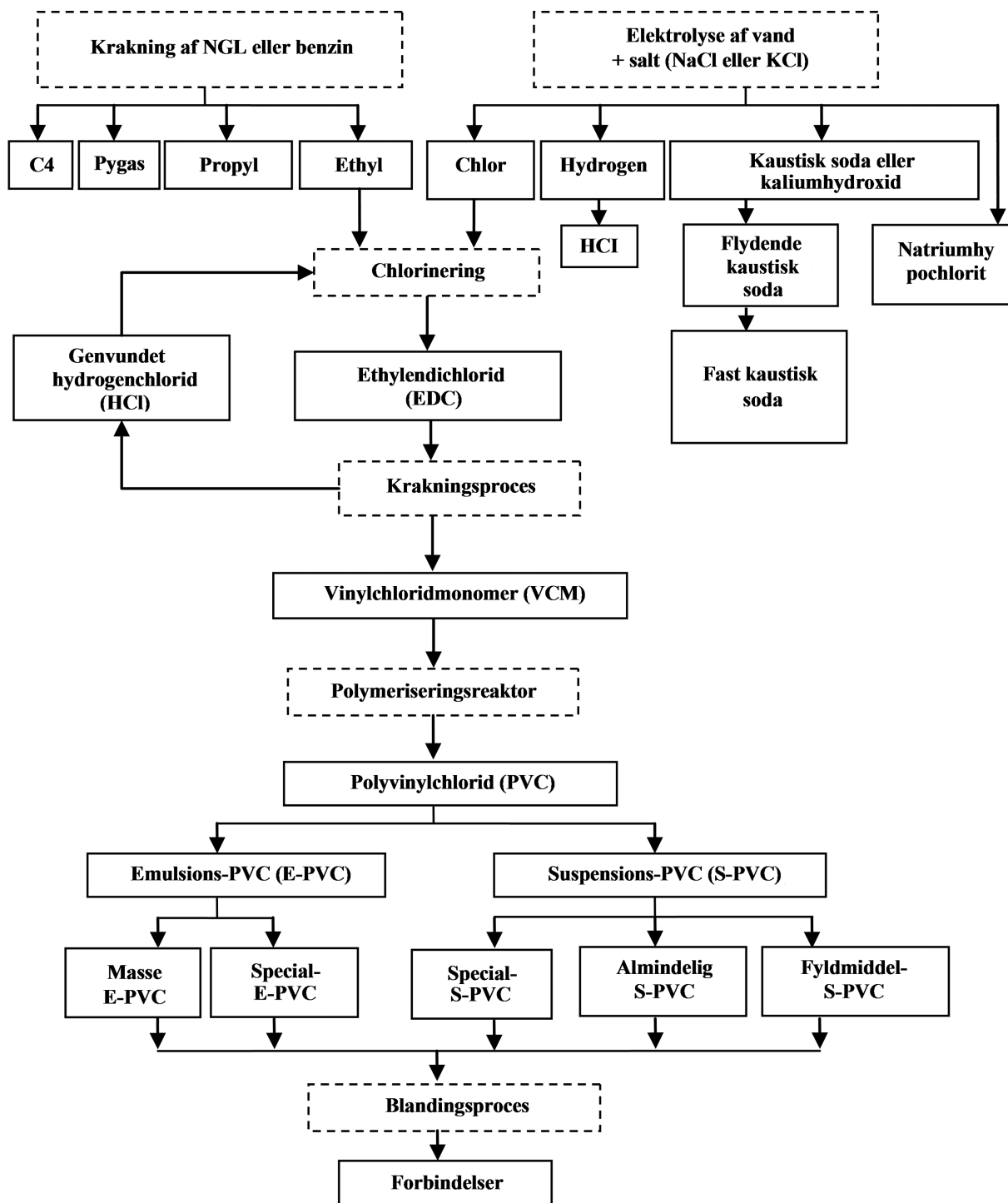
V. VURDERING

17. Sagen vedrører et betydeligt antal markeder i forbindelse med produktionen af PVC (⁽¹⁾). Produktionen af PVC er en integreret kæde af processer, hvor chlorin og ethylen er væsentlige stoffer, som beskrevet i figuren nedenfor.

(¹) PVC produceres i flere trin, der involverer flere mellemprodukter. Desuden er produktionen af PVC tæt knyttet til produktionen af kautisk soda.

Figur 1

Oversigt over processer og mellemprodukter i produktionen af PVC

Kilde: Form CO.

18. Transaktionen giver anledning til følgende horisontalt berørte markeder: i) suspensions-PVC (»S-PVC«), ii) natriumhypochlorit, iii) butadien, iv) raffinat1, v) chlor, vi) flydende kaustisk soda, vii) vinylchloridmonomer (»VCM«), viii) saltsyre, ix) emulsions-PVC (»E-PVC«), x) methylenchlorid, xi) chloroform. Den medfører også horisontal overlapning mellem ethylen, pygas, propylen, butadien, ethylendichlorid (»EDC«) og S-PVC-forbindelser.
19. Transaktionen giver ligeledes anledning til en række vertikalt berørte markeder: i) propylen og alkylchlorid, ii) chlorin og EDC, iii) chlorin og chlorinproduktionsteknologier, iv) chlorin og galvanisering, v) salt og kaustisk soda, vi) salt og natriumhypochlorit, vii) chlorinproduktionsteknologier og natriumhydroxid, viii) chlorinproduktionsteknologier og natriumhypochlorit, ix) galvanisering og natriumhydroxid, x) galvanisering og natriumhypochlorit, xi) EDC- og EDC/VCM-teknologier, xii) EDC og VCM, xiii) VCM- og EDC/VCM-teknologier, xiv) EDC-katalysatorer og EDC, xv) E-PVC og VCM, xvi) S-PVC og S-PVC-teknologier, xvii) S-PVC og PVC-additiver, xviii) E-PVC og PVC-additiver, xix) S-PVC og S-PVC-forbindelser, xx) carbontetrachlorid og perchlorethylen, xxi) carbontetrachlorid og HFC-365mfc.
20. Efter Kommissionens opfattelse giver transaktionen anledning til konkurrencemæssige problemer, for så vidt angår de horisontale overlapninger på markederne for S-PVC og natriumhypochlorit. Kommissionen har ikke rejst indvendinger med hensyn til de resterende berørte markeder. Derfor behandles disse øvrige markeder ikke i dette resumé⁽¹⁾.

1. Relevante produktmarkeder

21. S-PVC indgår både i stive (hårde) og fleksible (blødgjorte) slutanvendelser. Stive anvendelsesformål omfatter rør, formstøbte fittings og profiler (dvs. vindues- og dørrammer). Fleksible anvendelsesformål omfatter isoleringsfilm til ledninger og kabler og plader. S-PVC har mange andre anvendelsesformål, f.eks. produktion af flasker.
22. Kommissionen konkluderer, at det relevante produktmarked for vurderingen af konsekvenserne af transaktionen er det generelle marked for produktion og levering af almindelige S-PVC-produkter, herunder alle K-værdier, eksklusive copolymerer generelt og slagfast S-PVC. Der tages i forbindelse med konkurrencevurderingen imidlertid højde for visse differentierende faktorer mellem de forskellige kvaliteter af almindelige S-PVC-produkter, hvor det er relevant. Desuden tager Kommissionen ud fra udbudsspecifikke overvejelser ved beregningen af markedsandele baseret på kapacitet hensyn til hver enkelt PVC-leverandørs evne og incitament til at omlægge den kapacitet, der tidligere blev brugt til andre typer S-PVC, til produktion af almindelige S-PVC-produkter.
23. Natriumhypochlorit anvendes i forskellige styrker til forskellige anvendelsesformål. Det anvendes som desinfektionsmiddel og blegemiddel i husholdninger og industrien og til vandbehandling. Størstedelen af produktionen af natriumhypochlorit i EØS er et uundgåeligt biprodukt fra produktionen af chlorin (»fatal« natriumhypochlorit). Når efterspørgslen overstiger den »fatale« mængde, der produceres som et biprodukt af chlorinproduktionsprocessen, kan natriumhypochlorit også produceres tilsigtet (»frivillig« natriumhypochlorit).
24. Kommissionen finder i overensstemmelse med foregående praksis, at natriumhypochlorit udgør ét produktmarked.

2. Geografisk markedsdefinition

25. For så vidt angår markedet for almindelige S-PVC-produkter, konkluderer Kommissionen, at markedets geografiske omfang er regionalt og snævrere end hele EØS. Kvalitativ og kvantitativ dokumentation i Kommissionens dossier peger på Nordvesteuropa (»NWE«), et område der omfatter Belgien, Luxembourg, Nederlandene, Danmark, Frankrig, Tyskland, Irland, Sverige, Norge og Det Forenede Kongerige som en selvstændig gruppe, hvor konkurrencevilkårene er homogene. Det er imidlertid i relation til denne afgørelse ikke nødvendigt at nå frem til en endelig holdning til, om dette regionale marked kun omfatter NWE eller dækker et bredere geografisk område (den såkaldte »NWE+«-gruppe, dvs. NWE plus Østrig, Finland, Italien og Schweiz), idet transaktionen hindrer den effektive konkurrence betydeligt under begge markedsafgrænsninger.
26. Med hensyn til markedet for natriumhypochlorit konkluderer Kommissionen, under hensyntagen til de særlige forhold der gør sig gældende for Benelux-regionen og manglen på væsentlige handelshindringer, at det relevante geografiske marked for natriumhypochlorit i denne sag kan anses for at være regionalt og omfatte hele Benelux-regionen.

(¹) Se afsnit 7 og 9 i afgørelsen.

3. Konkurrencevurdering

27. Med hensyn til almindelige S-PVC-produkter er INEOS og Solvay henholdsvis den største og næststørste leverandør i NWE. I 2012 udgjorde INEOS' markedsandel målt på salg og kapacitet [30-40] %, mens Solvays markedsandel samme år var ca. [20-30] %. Transaktionen vil, for både NWE og NWE+, resultere i skabelsen af en ubestridt førende på markedet med markedsandele på [50-60] % under alle parametre (salg og kapacitet).
28. Kommissionen fandt ligeledes kvalitative og kvantitative beviser på, at INEOS' nuværende position på NWE-/NWE+-markedet kan give virksomheden mulighed for at udvise en vis markedsstyrke. Mere præcist indtager INEOS i dag en stærk position på markedet for almindelige S-PVC-produkter, hvilket delvist er et resultat af to tidligere fusioner, som blev godkendt af Kommissionen på basis af de oplysninger, der var tilgængelige på det tidspunkt. Kommissionen fandt bevis for, at INEOS's erhvervelse af Tessengerlo resulterede i en prisstigning i NWE på [0 til 10] %.
29. Desuden fandt Kommissionen, at Solvin er INEOS' største konkurrent, og at de resterende leverandører af almindelige S-PVC-produkter i NWE og EØS-leverandører uden for denne region ikke har noget incitament, ikke engang i fællesskab, til at udvide deres produktion i et så stort omfang, at det vil kunne modvirke en prisstigning fra joint venture-selskabet. Derudover spiller import i dag ikke nogen stor rolle på markedet for almindelige S-PVC-produkter og vil sandsynligvis ikke stige i den nærmeste fremtid i et sådant omfang, at det vil begrænse INEOS/Solvay-enheden i dens adfærd efter transaktionen.
30. Endelig fandt Kommissionen, på grundlag af en økonomisk analyse, der blev gennemført i fase II, at de variable omkostningsgevinster ikke, som hævdet af de anmeldende parter, opfylder de tre kumulative kriterier, der er fastsat i rammebestemmelserne for horisontale fusioner ⁽¹⁾.
31. Kommissionen konkluderede derfor, at transaktionen med sandsynlighed vil konsolidere INEOS' markedsstyrke og hindre den effektive konkurrence betydeligt gennem ikkekoordinerede virkninger og derved resultere i skabelsen af en dominerende aktør, der vil være i stand til og sandsynligvis have incitamentet til at forhøje priserne og nedsætte produktionen på markedet for almindelige S-PVC-produkter, uanset om det afgrænses til NWE eller NWE+.
32. For så vidt angår natriumhypochlorit, vil transaktionen forene den største og næststørste leverandør i Benelux-regionen og skabe en klar markedsleder med en kombineret markedsandel på [60-70] %. Som et resultat heraf vil konkurrencen mellem disse to vigtige aktører på markedet ophøre med at eksistere. Der vil kun være én betydelig aktør tilbage, nemlig Akzo, med en markedsandel på [20-30] %.
33. Kommissionen konkluderede følgelig, at transaktionen hæmmer den effektive konkurrence betydeligt gennem skabelsen af en dominerende aktør, der vil være i stand til og sandsynligvis have incitamentet til at gennemtvinge højere priser og nedsætte produktionen på markedet for natriumhypochlorit i Benelux.

4. Konklusion

34. I afgørelsen i henhold til artikel 8 konkluderes det derfor, at transaktionen hæmmer den effektive konkurrence i det indre marked betydeligt som følge af dens horisontale ikkekoordinerede virkninger på markedet for almindelige S-PVC-produkter i NWE/NWE+ og på markedet for natriumhypochlorit i Benelux.

VI. TILSAGN

1. Beskrivelse af tilsagnene

35. De endelige tilsagn var dem, som parterne fremsendte den 11. marts, som revideret den 13. april 2014.
36. Disse tilsagn omfatter en afhændelse til en forhåndsgodkendt køber af i) INEOS' vertikalt integrerede PVC-kæde, der omfatter membranelektrolyseceller, EDC/VCM-anlægget og dermed beslægtede produktionsaktiver (herunder natriumhypochloritproduktionsaktiver), der drives af INEOS i Tessengerlo, Belgien (men eksklusive kviksøvelektrolyseceller på stedet og de dermed forbundne kaliumhydroxidproduktionsaktiver), og INEOS' S-PVC-anlæg i Mazingarbe (Frankrig) og Beek Geleen (Nederlandene) («LVM-pakken») og ii) INEOS' vertikalt integrerede PVC-kæde bestående af chlorin- og EDC-aktiverne i Runcorn (Det Forenede Kongerige) og VCM/S-PVC-aktiviteterne i Wilhelmshaven (Tyskland) («Wilhelmshaven/Runcorn-pakken»).

⁽¹⁾ De anmeldende parter fremlagde en økonomisk model for vurdering af virkningerne af transaktionen, som omfatter de påståede besparelser. Kommissionen bemærker, at transaktionen, selv under hensyntagen til de anmeldende parter nuværende påståede besparelser, fortsat ville have en indvirkning på priserne i et betydeligt omfang.

37. Disse tilsagn fjerner næsten fuldstændigt overlappningen med hensyn til den installerede S-PVC-kapacitet. Derudover er de tre tilbudte S-PVC-anlæg velbeliggende i NWE. Medtagelsen af aktiver i det foregående led med god adgang til centrale stoffer er i overensstemmelse med resultaterne af markedsundersøgelsen og markedstesten, der viser, at vertikal integration og udbud af ethylen er afgørende for en effektiv konkurrence på markedet for almindelige S-PVC-produkter. Disse tilsagn fjerner ligeledes hele overlappningen på markedet for natriumhypochlorit i Benelux.
38. Baseret på ovenstående og henset til klausulen om en forhåndsgodkendt køber konkluderede Kommissionen, at de tilsagn, der blev fremsendt den 11. marts, som revideret den 13. april 2014, var tilstrækkelige til at fjerne de konkurrencemæssige problemer, som transaktionen gav anledning til.

VII. KONKLUSION OG FORSLAG

39. I afgørelsen efter artikel 8, stk. 2, konkluderes det, at transaktionen, med forbehold for fuld overholdelse af tilsagnene af 11. marts 2014, ikke hæmmer den effektive konkurrence på det indre marked eller en væsentlig del heraf betydeligt. Kommissionen erklærer derfor transaktionen forenelig med det indre marked og EØS-aftalen i henhold til artikel 2, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, i fusionsforordningen, og EØS-aftalens artikel 57.
-